

555 AYET

METİN VE MEALLERİ

1.	“Gevşeklik göstermeyin, üzüntüye kapılmayın! Eğer inanmışsanız, üstün gelecek olan sizsiniz.” (Âl-i İmrân, 139)	وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
2.	“Muhammed, ancak bir peygamberdir.” (Âl-i İmrân, 144)	وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ
3.	“Muhakkak ki Allâh, mü'minlerin ecrini zâyi etmez.” (Âl-i İmrân, 171)	وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ
4.	“Kim (İslâmî hükümlere) inanmayı kabul etmezse onun ameli boşa gitmiştir.” (el-Mâide, 5)	وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ
5.	“Siz doğru yolda olduğunuz takdirde sapan kimse size zarar veremez.” (el-Mâide, 105)	لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ
6.	“Âyetlerimizi yalanlayanlar karanlıklar içinde kalmış sağır ve dilsizlerdir.” (el-En'âm, 39)	وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ
7.	“Kim îmân eder ve hâlini düzeltirse onlara korku yoktur. Onlar üzüntü de çekmeyecekler.” (el-En'âm, 48)	فَمَنْ أَمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
8.	“Şüphesiz elçilerimiz kurduğunuz tuzakları yazıyorlar.” (Yûnus, 21)	إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ
9.	“(Rasûlüm!) Sen sevdiğini hidâyete erdiremezsin; bilakis, Allâh dilediğine hidâyet verir.” (el-Kasas, 56)	إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
10.	“Kim inkâr ederse, inkârı kendi aleyhine olur.” (er-Rûm, 44)	مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ
11.	“Allâh'a koşun! Çünkü ben, size O'nun katından (gelmiş) açık bir uyarıcıyım.” (ez-Zâriyât, 50)	فَقَرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ
12.	“Biz, her şeyi bir ölçüye göre yarattık.” (el-Kamer, 49)	إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ
13.	“Sizden îmân edip de (Allâh rızası için) harcayan kimselere büyük mükâfat vardır.” (el-Hadîd, 7)	فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ
14.	“Ey îmân edenler! Allah'tan korkun ve Peygamberine inanın ki O, size rahmetinden iki kat versin...” (el-Hadîd, 28)	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ
15.	“Allâh'ın izni olmaksızın hiçbir musibet isabet etmez.” (et-Teğâbün, 11)	مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
16.	“Allâh her şey için bir ölçü koymuştur.” (et-Talâk, 3)	قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا
17.	“Allâh nezdinde hak din İslâm'dır.” (Âl-i İmrân, 19)	إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ
18.	“Allâh kimi doğru yola iletmek isterse onun kalbini İslâm'a açar.” (el-En'âm, 125)	فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ
19.	“Allâh'ın sözü en yücedir.” (et-Tevbe, 40)	وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا
20.	“De ki: Hak geldi; bâtl yıkılıp gitti. Zaten bâtl yıkılmaya mahkumdur.” (el-İsrâ, 81)	وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَرَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا
21.	“De ki: Hak geldi; artık bâtl ne bir şeyi başlatabilir ne de geri getirebilir.” (Sebe, 49)	قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ
22.	“Kim iyi bir iş yaparsa, bu kendi lehinedir. Kim de kötülük yaparsa aleyhinedir.” (el-Fussilet, 46)	مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا

23.	“Allah’tan, geri çevrilmesi imkânsız bir gün gelmezden önce, Rabbiniz (in emrin)e uyun.” (eş-Şûrâ, 47)	إِسْتَجِيبُوا لِلرَّبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ
24.	“(Onların vazifesi) itaat ve güzel sözdür.” (Muhammed, 21)	طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ
25.	“Ey îmân edenler! Allâh’a itaat edin, Peygamber’e itaat edin. Amellerinizi boşa çıkarmayın. ” (Muhammed, 33)	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ
26.	“Bütün dinlerden üstün kılmak üzere, Peygamberini hidâyet ve hak din ile gönderen O (Allah)tır.” (el-Fetih, 28)	هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ
27.	“Kâfirler istemeseler de Allah nûrunu tamamlayacaktır.” (es-Saff, 8)	وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ
28.	“Allah hiç kimseyi verdiği imkândan fazlasıyla yükümlü kılmaz.” (et-Talâk, 7)	لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَيْهَا
29.	“Muhakkak ki iyilik edenlere Allâh’ın rahmeti çok yakındır.” (el-A’raf, 56)	إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ
30.	“Muhakkak ki Allah iyilik yapanların mükâfatını zâyi etmez.” (et-Tevbe, 120)	إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ
31.	“Şüphesiz iyilikler kötülükleri (günahları) giderir.” (Hûd, 114)	إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ
32.	“Kim (Allah’tan) korkar ve sabrederse, şüphesiz Allah güzel davrananların mükâfatını zayi etmez.” (Yûsuf, 90)	إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ
33.	“Muhakkak ki Allah, (kötülükten) sakınanlar ve güzel amel işleyenlerle beraberdir.” (en-Nahl, 128)	إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ
34.	“Eğer iyilik ederseniz kendinize etmiş, kötülük ederseniz yine kendinize etmiş olursunuz.” (el-İsrâ, 7)	إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا
35.	“Allah sana ihsan ettiği gibi, sen de (insanlara) iyilik et!” (el-Kasas, 77)	وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ
36.	“Kim bir iyilik getirirse ona bundan daha hayırlı karşılık vardır.” (el-Kasas, 84)	مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا
37.	“İyilikle kötülük bir olmaz.” (el-Fussilet, 34)	وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ
38.	“Sen (kötülüğü) en güzel bir şekilde önle...” (el-Fussilet, 34)	ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
39.	“İyiliğin karşılığı ancak iyiliktir.” (er-Rahmân, 60)	هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ
40.	“Kim Allâh’a inanırsa, Allah onun kalbini doğruya götürür.” (et-Teğâbün, 11)	وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ
41.	“Şüphesiz biz ona (insana, doğru) yolu gösterdik. İster şükredici olsun ister nankör.” (el-İnsân, 3)	إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا
42.	“Sizin için Allah’tan başka ne bir dost ne de bir yardımcı vardır.” (el-Bakara, 107)	وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ
43.	“(Allah) bir şeyi dilediğinde ona sadece «Ol!» der, o da hemen oluverir.” (el-Bakara, 117)	وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
44.	“Allah size kolaylık diler zorluk dilemez.” (el-Bakara, 185)	يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمْ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمْ الْعُسْرَ
45.	“Bilin ki Allah gönlünüzdekini bilir. Öyle ise O’nun azabından sakının!” (el-Bakara, 235)	وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ
46.	“Darlık veren de bolluk veren de Allah’tır. Sonunda O’na döndürüleceksiniz.” (el-Bakara, 245)	وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
47.	“Şüphesiz ki ne yerde ne de gökte hiçbir şey Allâh’a gizli kalmaz.” (Âl-i İmrân, 5)	إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

48.	“Oysa sizin mevlânız Allah’tır ve O, yardımcılarını en hayırlıdır.” (Âl-i İmrân, 150)	بَلِ اللَّهُ مَوْلِيكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ
49.	“Allah, mü’minlere karşı çok lütuflüdür.” (Âl-i İmrân, 152)	وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
50.	“Allah bize yeter. O ne güzel vekildir!” (Âl-i İmrân, 173)	حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
51.	“Şüphe yok ki Allah zerre kadar haksızlık etmez.” (en-Nisâ, 40)	إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ
52.	“Gerçek bir dost olarak Allah yeter, bir yardımcı olarak da Allah kâfidir.” (en-Nisâ, 45)	وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا
53.	“Allâh’ın emri mutlaka yerine gelecektir.” (en-Nisâ, 47)	وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا
54.	“Allâh’ın gücü daha çetin ve cezası daha şiddetlidir.” (en-Nisâ, 84)	وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنَكُّيًّا
55.	“Allah’tan daha doğru sözlü kim vardır?!” (en-Nisâ, 87)	وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا
56.	“Allâh’ın ilim ve kudreti) her şeyi kuşatmıştır.” (en-Nisâ, 126)	وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا
57.	“O, kullarının üstünde her türlü tasarrufa sahiptir. O, hüküm ve hikmet sahibidir, herşeyden haberdardır.” (el-En’âm, 18)	وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ
58.	“Allâh’ın kelimelerini (kânunlarını) değiştirebilecek hiçbir kimse yoktur.” (el-En’âm, 34)	وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ
59.	“Hüküm ancak Allâh’ındır.” (el-En’âm, 57)	إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ
60.	“Gaybın anahtarları Allâh’ın yanındadır; onları O’ndan başkası bilmez...” (el-En’âm, 59)	وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ
61.	“O’nun ilmi dışında bir yaprak bile düşmez. O yerin karanlıkları içindeki tek bir taneyi dahî bilir.” (el-En’âm, 59)	وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ
62.	“Rabbimin ilmi her şeyi kuşatmıştır.” (el-En’âm, 80)	وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
63.	“Gözler O’nu (Allâh’ı) göremez; hâlbuki O, gözleri görür.” (el-En’âm, 103)	لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ
64.	“De ki: Kesin delil, ancak Allâh’ındır.” (el-En’âm, 149)	قُلْ قَلِيلٌ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ
65.	“De ki: Allah kötülüğü emretmez.” (el-A’raf, 28)	قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ
66.	“En güzel isimler (el-esmâ’ul-husnâ) Allâh’ındır. O halde O’na o güzel isimlerle duâ edin.” (el-A’raf, 180)	وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا
67.	“Eğer Allah sana bir zarar dokundurursa, onu yine O’ndan başka giderecek yoktur.” (Yûnus, 107)	وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ
68.	“Eğer (Allah) sana bir hayır dilerse, O’nun keremini geri çevirecek de yoktur.” (Yûnus, 107)	وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ
69.	“Onun (Allâh’ın) katında her şey ölçü iledir.” (er-Ra’d, 8)	وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ
70.	“Ne yerde ne de gökte hiçbir şey Allâh’a gizli kalmaz.” (İbrâhîm, 38)	وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
71.	“Şüphesiz Rabbim duâyı işitendir.” (İbrâhîm, 39)	إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ
72.	“(Rasûlüm!) Sakın, Allâh’ı zâlimlerin yaptıklarından habersiz sanma!” (İbrâhîm, 42)	وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهُ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ
73.	“Sakın Allâh’ın peygamberlerine verdiği sözden cayacağını sanma!” (İbrâhîm, 47)	فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهُ مُخْلِفًا وَعْدِهِ رُسُلَهُ
74.	“Muhakkak ki Allah mutlak üstündür, kimsenin yaptığını yanına bırakmaz.” (İbrâhîm, 47)	إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ

75.	“Benim azabımın elem verici bir azap olduğunu da bildir.” (el-Hicr, 50)	وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ
76.	“Allah, gizlediğinizi de açıkladığınızı da bilir.” (en-Nahl, 19)	وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ
77.	“Rabbiniz sizin kalplerinizdekini çok iyi bilir.” (el-İsrâ, 25)	رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ
78.	“Gerçek hükümdar olan Allah, yücedir.” (Tâhâ, 114)	فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ
79.	“O, sizin mevlânızdır. Ne güzel mevlâdır, ne güzel yardımcıdır!” (el-Hac, 78)	هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ
80.	“Allah, göklerin ve yerin nûrudur.” (en-Nûr, 35)	اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
81.	“De ki: Göklerde ve yerde, Allah’tan başka kimse gaybı bilmez.” (en-Neml, 65)	قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ
82.	“Rabbin, onların, sînelerinde gizlediklerini de, açığa vurduklarını da bilir.” (el-Kasas, 69)	وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ
83.	“O’nun zâtından başka her şey yok olacaktır.” (el-Kasas, 88)	كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ
84.	“Kim izzet ve şeref istiyorsa, bilsin ki, izzet ve şerefin hepsi Allâh’ındır.” (Fâtır, 10)	مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا
85.	“Muhakkak ki Allah bütün günahları bağışlar.” (ez-Zümer, 53)	إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا
86.	“Allah her şeyin yaratıcısıdır. O, her şeye vekildir.” (ez-Zümer, 62)	اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ
87.	“Göklerin ve yerin anahtarları (mutlak hükümrânlığı) O’nundur.” (ez-Zümer, 63)	لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
88.	“Allah, adaletle hükmeder.” (el-Mü’min, 20)	وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ
89.	“Biz ona (insana) şah damarından daha yakınız.” (Kâf, 16)	وَتَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ
90.	“O ilktir, sondur, zâhirdir, bâttır. O, her şeyi bilendir.” (el-Hadîd, 3)	هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
91.	“Şüphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir.” (el-Bakara, 153)	إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ
92.	“Allah muhsinleri (dürüstleri, iyi davrananları) sever.” (el-Bakara, 195)	إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ
93.	“Şüphesiz ki Allah çok tövbe edenleri de sever, çok temizlenenleri de sever.” (el-Bakara, 222)	إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ
94.	“Muhakkak ki Allah tevekkül edenleri (kendine dayanıp güvenenleri) sever.” (Al-i İmrân, 159)	إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ
95.	“Şüphesiz Allah, adâletli davrananları sever.” (el-Mâide, 42)	إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
96.	“Sakın aşırı gitmeyin! Çünkü Allah aşırı gidenleri sevmez.” (el-Bakara, 190)	وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ
97.	“Allah günahta ve inkârda ısrâr eden hiç kimseyi sevmez.” (el-Bakara, 276)	وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ
98.	“Şüphe yok ki Allah kâfirleri sevmez.” (Âl-i İmrân, 32)	فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ
99.	“Allah zâlimleri sevmez.” (Âl-i İmrân, 57)	وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ
100.	“Şüphesiz Allah, kibirlenen ve övünen kimseyi sevmez.” (en-Nisâ, 36)	إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا
101.	“Muhakkak Allah vebâl yüklenen, hıyânetkâr olan kimseleri sevmez.” (en-Nisâ, 107)	إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا

102.	“Allah, zulme uğrayanların dışında, fenâ sözün açıkça söylenmesinden hoşlanmaz”. (en-Nisâ, 148)	لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ
103.	“Allah, isrâf edenleri sevmez.” (el-En’âm, 141)	إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ
104.	“O, haddi aşanları sevmez.” (el-A’râf, 55)	إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ
105.	“Şımarma! Bil ki Allah şımarıkları sevmez.” (el-Kasas, 76)	لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ
106.	“Muhakkak ki Allah hâinlerin hilesini başarıya ulaştırmaz.” (Yûsuf, 52)	وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ
107.	“Kim Rasûl’e itaat ederse Allâh’a itaat etmiş olur.” (en-Nisâ, 80)	مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ
108.	“(Rasûlüm!) Sen onların içinde iken Allah, onlara azap edecek değildir.” (el-Enfâl, 33)	وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ
109.	“Allâh’ın Rasûlüne eziyet edenler için mutlaka elem verici bir azap vardır.” (et-Tevbe, 61)	وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
110.	“(Peygamber), mü’minlere karşı çok şefkatlidir, merhametlidir.” (et-Tevbe, 128)	بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ
111.	“Sen ancak bir uyarıcısın ve her toplumun bir rehberi vardır.” (er-Ra’d, 7)	إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ
112.	“(Rasûlüm!) Biz seni âlemlere ancak rahmet olarak gönderdik.” (el-Enbiyâ, 107)	وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ
113.	“(Ey mü’minler!) Peygamber’i, kendi aranızda birbirinizi çağırır gibi çağırmayın!” (en-Nûr, 63)	لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا
114.	“Peygamber, mü’minlere kendi canlarından daha yakındır. Eşleri, onların analarıdır.” (el-Ahzâb, 6)	النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ
115.	“Andolsun ki, Rasûlullâh, sizin için, Allâh’a ve âhiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allâh’ı çok zikredenler için güzel bir örnektir.” (el-Ahzâb, 21)	لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ
116.	“Allah ve Rasûlü bir işe hüküm verdiği zaman, inanmış bir erkek ve kadına o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur.” (el-Ahzâb, 36)	وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَذَكَرَ اللَّهُ كَثِيرًا
117.	“Allah ve melekleri, Peygamber’e çok salevât getirirler. Ey mü’minler! Siz de ona salevât getirin ve tam bir teslimiyetle selâm verin!” (el-Ahzâb, 56)	وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ
118.	“Kim Allah ve Rasûlüne itaat ederse büyük bir kurtuluşa ermiş olur.” (el-Ahzâb, 71)	إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا
119.	“Şüphesiz biz seni, şahit, müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik.” (el-Fetih, 8)	وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا
120.	“Peygamber size ne verdiyse onu alın, size ne yasakladıysa ondan da sakının!” (el-Haşr, 7)	إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا
121.	“(Rasûlüm:) Sen elbette yüce bir ahlâk üzeresin.” (el-Kalem, 4)	وَمَا آتَيْكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا
122.	“Allah meleklerden de elçiler seçer, insanlardan da.” (el-Hac, 75)	وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ
123.	“Peygamber’e düşen, yalnız açık bir tebliğdir.” (el-Ankebût, 18)	اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ
124.	“Her millet için mutlaka bir uyarıcı (peygamber) bulunmuştur.” (Fâtır, 24)	وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ
125.	“Önceden kendiniz için yaptığımız her iyiliği Allâh’ın katında bulacaksınız.” (el-Bakara, 110)	وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ
		وَمَا تَقْدِمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ

126.	“Hayır işlerinde yarışın!” (el-Bakara, 148)	فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ
127.	“Ey îmân edenler! Sabır ve namaz ile Allah’tan yardım isteyin!” (el-Bakara, 153)	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ
128.	“Hayır olarak ne işlerseniz Allah onu bilir.” (el-Bakara, 197)	وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ
129.	“Allâh’a ve Rasûl’üne itaat edin ki rahmete kavuşturulasınız.” (Âl-i İmrân, 132)	وَاطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
130.	“Allâh’a ibâdet edin ve O’na hiçbir şeyi ortak koşmayın!” (en-Nisâ, 36)	وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا
131.	“De ki: Şüphesiz benim namazım, kurbanım, hayatım ve ölümüm hepsi âlemlerin Rabbi Allah içindir.” (el-En’âm, 162)	قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
132.	“Allâh’ın mescitlerini ancak Allâh’a ve âhiret gününe îmân eden kimseler (maddeten ve ma’nen) imâr ederler.” (et-Tevbe, 18)	إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
133.	“Erkek veya kadın, mü’min olarak kim iyi amel işlerse, onu mutlaka güzel bir hayat ile yaşatırız.” (en-Nahl, 97)	مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً
134.	“(O mü’minler), gecelerini Rablerine secde ederek ve kıyâm durarak geçirirler.” (el-Furkân, 64)	وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا
135.	“(Rasûlüm!) De ki: (Kulluk ve) yalvarmanız olmasa, Rabbim size ne diye değer versin?” (el-Furkân, 77)	قُلْ مَا يَعْبُودُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ
136.	“İyi işler yapanlara gelince, onlar da kendileri için (cenneteki yerlerini) hazırlamış olurlar.” (er-Rûm, 44)	وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسَهُ يَمْهَدُونَ
137.	“Yavrucuğum! Namazı kıl, iyiliği emret, kötülükten vazgeçirmeye çalış, başına gelenlere sabret...” (Lokmân, 17)	يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ
138.	“O’na ancak güzel sözler yükselir (ulaşır). Onları da Allâh’a amel-i sâlih ulaştırır.” (Fâtır, 10)	إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ
139.	“Allâh’ın kitabını okuyanlar, namazı kılanlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan (Allah için) gizli ve açık sarfedenler...” (Fâtır, 29)	إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
140.	“De ki: Bana, dini Allâh’a halis kılarak O’na kulluk etmem emrolundu.” (ez-Zümer, 11)	قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ
141.	“Geceleri pek az uyurlardı. Seher vakitlerinde de istiğfâr ederlerdi.” (ez-Zâriyât, 17-18)	كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ
142.	“Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım.” (ez-Zâriyât, 56)	وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ
143.	“Mescidler şüphesiz Allâh’ındır. O halde, Allah ile birlikte kimseye yalvarmayın (ve kulluk etmeyin)!” (el-Cinn, 18)	وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا
144.	“Gecenin bir kısmında O’na secde et; gecenin uzun bir bölümünde de O’nu tesbih et!” (el-İnsân, 26)	وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا
145.	“Temizlenen, Rabbinin adını anıp O’na kulluk eden kimse kuşkusuz kurtuluşa ermiştir.” (el-A’lâ, 14-15)	قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ
146.	“Namazı dosdoğru kılın, zekâtı hakkıyla verin, rükû edenlerle beraber rükû edin!” (el-Bakara, 43)	وَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ
147.	“Muhakkak ki namaz, mü’minler üzerine vakitleri belli bir farzdır.” (en-Nisâ, 103)	إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْفُوتًا
148.	“Ailene namazı emret; kendin de ona sabırla devam et!” (Tâhâ, 132)	وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا
149.	“Namazı kıl. Muhakkak ki, namaz, hayâsızlıktan ve kötülükten alkoyar.” (el-Ankebût, 45)	وَاقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ

150.	“Siz Ben’i zikredin ki ben de sizi anayım. Bana şükredin; sakın bana nankörlük etmeyin!” (el-Bakara, 152)	فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ
151.	“Onlar, ayakta dururken, otururken, yanları üzerine yatarken (her vakit) Allâh’ı anarlar.” (Âl-i İmrân, 191)	الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ
152.	“Kendi kendine, yalvararak ve ürpererek, yüksek olmayan bir sesle sabah akşam Rabbini an!” (el-A’raf, 205)	وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ
153.	“Mü’minler ancak, Allah anıldığı zaman yürekleri titreyen kimselerdir.” (el-Enfâl, 2)	إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ
154.	“Bilesiniz ki, kalpler ancak Allâh’ı anmakla huzur bulur.” (er-Ra’d, 28)	أَلَّا يَذْكُرِ اللَّهُ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ
155.	“O’nu övgü ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur. Ne var ki siz, onların tesbihini anlamazsınız.” (el-İsrâ, 44)	وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِيحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ
156.	“Güneşin doğmasından önce de batmasından önce de Rabbini övgü ile tesbih et!” (Tâhâ, 130)	وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا
157.	“Gecenin bir kısım saatleri ile gündüzün etrafında (iki ucunda) da tesbih et ki, hoşnutluğa erersin.” (Tâhâ, 130)	وَمِنْ آتَائِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ
158.	“Göklerde ve yerde hamd, güzel övgü O’na mahsustur. İkinci vaktinde de, öğleye girerken de, O’nu (tesbih edin)!” (er-Rûm, 18)	وَأَلَّهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ
159.	“Ey iman edenler! Allâh’ı çok çok zikredin!” (el-Ahzâb, 41)	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا
160.	“O’nu (Allâh’ı) sabah-akşam tesbih edin!” (el-Ahzâb, 42)	وَسَبِّحْهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا
161.	“Göklerde ve yerde olan her şey O (Allâh’ı) tesbih ederler.” (el-Haşr, 24)	يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
162.	“O kitap (Kur’ân); onda asla şüphe yoktur.” (el-Bakara, 2)	ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ
163.	“O (Kur’ân), müttakîler (sakınanlar ve arınmak isteyenler) için bir yol göstericidir.” (el-Bakara, 2)	هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ
164.	“Bu (Kur’ân), bütün insanlığa bir açıklamadır; takvâ sahipleri için de bir hidâyet ve bir öğüttür.” (Âl-i İmrân, 138)	هَذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ
165.	“Yaş ve kuru ne varsa hepsi apaçık bir kitaptadır.” (el-En’âm, 59)	وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ
166.	“Kur’ân okunduğu zaman onu dinleyin!” (el-A’raf, 204)	وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ
167.	“(Kur’ân), gönüllerdekine bir şifâdır).” (Yûnus, 57)	وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ
168.	“Kur’ân’ı kesinlikle biz indirdik; elbette onu yine biz koruyacağız.” (el-Hicr, 9)	إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ
169.	“Şüphesiz ki bu Kur’ân en doğru yola iletir.” (el-İsrâ, 9)	إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ
170.	“Biz, Kur’ân’dan öyle bir şey indiriyoruz ki o, mü’minler için şifa ve rahmettir.” (el-İsrâ, 82)	وَنُنزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ
171.	“(Rasûlüm!) Şüphesiz ki bu Kur’ân, hikmet sahibi ve her şeyi bilen Allah tarafından sana verilmektedir.” (en-Neml, 6)	وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرْآنَ مِن لَّدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ
172.	“Gökte ve yerde göze görünmeyen hiçbir şey yoktur ki, apaçık bir kitapta (levh-i mahfuzda) bulunmasın.” (en-Neml, 75)	وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ
173.	“Kendilerine okunmakta olan Kitab’ı sana indirmemiz onlara (mucize olarak) yetmez mi?” (el-Ankebût, 51)	أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ
174.	“(Rasûlüm!) Sana bu mübârek Kitab’ı, âyetlerini düşünsünler ve aklı olanlar öğüt alsınlar diye indirdik.” (Sâd, 29)	كِتَابٍ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ

175.	“Bu Kur’ân, ancak âlemler için bir öğüttür.” (Sâd, 87)	إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ
176.	“Allah sözün en güzelini, birbiriyle uyumlu ve bıkmadan tekrar tekrar okunan bir kitap olarak indirdi.” (ez-Zümer, 23)	اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ
177.	“Biz onu (Kur’ân’ı), öğüt alsınlar diye senin dilinde indirerek kolayca anlaşılmasını sağladık.” (ed-Duhân, 58)	فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ
178.	“Bu (Kur’ân), insanlar için basiret nurları, kesin olarak inanan bir toplum için hidâyet ve rahmettir.” (el-Câsiye, 20)	هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ
179.	“Andolsun biz Kur’ân’ı öğüt alsın diye kolaylaştırdık.” (Ondan) öğüt alan yok mu?” (el-Kamer, 17)	وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ
180.	“Doğrusu o (Kur’ân), takvâ sahipleri için bir öğüttür.” (el-Hâkka, 48)	وَإِنَّهُ لَتَذِكْرٌ لِّلْمُتَّقِينَ
181.	“Muhakkak o (Kur’ân), kâfirler için bir iç yarasıdır.” (el-Hâkka, 50)	وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ
182.	“Kur’ân’ı tane tane oku!” (el-Müzzemmil, 4)	وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا
183.	“Kim Allâh’a ve Rasûl’e itaat ederse işte onlar, Allâh’ın kendilerine lütuflarda bulunduğu peygamberler, siddikler, şehitler ve sâlih kişilerle beraberdir.” (en-Nisâ, 69)	وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ
184.	“Hakikatte o, şerefli Kur’ân’ dır.” (el-Burûc, 21)	بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ
185.	“Şüphesiz ki Kur’ân, (hak ile bâtlı) ayıran bir sözdür. O, asla bir şaka değildir.” (et-Târık, 13-14)	إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ
186.	“Bir tatlı dil, bir bağışlama, arkasından incitmenin geldiği sadakadan daha hayırlıdır.” (el-Bakara, 263)	قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى
187.	“Hayır nâmına her ne infâk ederseniz hep kendiniz içindir.” (el-Bakara, 272)	وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَأَنفُسِكُمْ
188.	“Sevdiğiniz şeylerden (Allah yolunda) harcamadıkça bire (hayrın kemâlîne) eremezsiniz.” (Âl-i İmrân, 92)	لَنْ تَتَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ
189.	“Her ne harcarsanız, Allah onu hakkıyla bilir.” (Âl-i İmrân, 92)	وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ
190.	“Altın ve gümüşü yığıp da onları Allah yolunda harcamayanlar yok mu, işte onlara elem verici bir azabı müjdele!” (et-Tevbe, 34)	وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ
191.	“Sadakaları (Allah) alır.” (et-Tevbe, 104)	وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ
192.	“Onlar ki, zekâtı verirler.” (el-Mü’minûn, 4)	وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ
193.	“Siz hayır olarak ne infâk ederseniz, Allah onun yerine başkasını verir.” (Sebe, 39)	وَمَا أَنفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ
194.	“(Zenginlerin) mallarında, muhtaç ve yoksullar için bir hak vardı.” (ez-Zâriyât, 19)	وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ
195.	“Sizi, üzerinde tasarrufa yetkili kıldığı şeylerden infâk edin!” (el-Hadîd, 7)	وَأَنفِقُوا مِمَّا جَعَلْنَاكُمْ مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ
196.	“Hac, bilinen aylardadır.” (el-Bakara, 197)	الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ
197.	“Kim o aylarda hacca niyet ederse, hac esnasında kadına yaklaşmak, günah sayılan davranışlara yönelmek, kavga etmek yoktur!” (el-Bakara, 197)	فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ
198.	“Şüphesiz, âlemlere bereket ve hidâyet kaynağı olarak insanlar için kurulan ilk ev (mâbet), Mekke’deki (Kâbe)dir.” (Âl-i İmrân, 96)	إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى

		لِلْعَالَمِينَ
199.	“Yoluna gücü yetenlerin o evi haccetmesi, Allâh’ın insanlar üzerinde bir hakkıdır.” (Âl-i İmrân, 97)	وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا
200.	“Siz de bunlardan (kestiğiniz kurbanlardan) yiyin, çaresiz kalmış yoksulu da doyurun!” (el-Hac, 28)	فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ
201.	“Onların ne etleri ne de kanları Allâh’a ulaşır; fakat O’na sadece sizin takvânız ulaşır.” (el-Hac, 37)	لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَاؤَهَا وَلَكِنَّ يَنَالُهُ التَّقْوَى مِنْكُمْ
202.	“Rabbin için (bayram) namaz(ını) kıl ve kurban kes!” (el-Kevser, 2)	فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ
203.	“Günahları Allah’tan başka kim bağışlayabilir?!” (Âl-i İmrân, 135)	وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ
204.	“Allâh’ın kabul edeceği tevbe, ancak bilmeden kötülük edip de sonra tez elden tevbe edenlerin tevbesidir.” (en-Nisâ, 17)	إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ
205.	“Allah sizin tevbenizi kabul etmek ister.” (en-Nisâ, 27)	وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ
206.	“Eğer tevbe ederseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.” (et-Tevbe, 3)	فَإِنْ تَابْتُمْ فَهِيَ خَيْرٌ لَكُمْ
207.	“Eğer beni bağışlamaz ve bana merhamet etmezsen, ben ziyana uğrayanlardan olurum!” (Hûd, 47)	وَالَا تَغْفِرْ لِي وَتَرَحُّمَنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ
208.	“Ey mü’minler! Hep birden Allâh’a tevbe ediniz ki kurtuluşa eresiniz.” (en-Nûr, 31)	وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
209.	“Günahının bağışlanmasını iste. Akşam-sabah Rabbini hamd ile tesbih et!” (el-Mü’min, 55)	وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ
210.	“Ey îmân edenler! Samimi bir tevbe ile Allâh’a dönün.” (et-Tahrîm, 8)	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا
211.	“Dedim ki: Rabbinizden mağfiret dileyin; çünkü O çok bağışlayıcıdır.” (Nûh, 10)	فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا
212.	“Allah’tan mağfiret dileyin, şüphesiz Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.” (el-Müzzemmil, 20)	وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
213.	“Bize doğru yolu göster! Kendilerine lütuf ve ikramda bulunduğu kimselerin yolunu (göster)!” (el-Fâtihâ, 6-7)	إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ
214.	“Dini yalnız Allâh’a has kılarak O’na yalvarın!” (el-A’raf, 29)	وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
215.	“Rabbinize yalvara yakara ve gizlice duâ edin!” (el-A’raf, 55)	أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً
216.	“Allâh’a, korkarak ve (rahmetini) umarak duâ edin!” (el-A’raf, 56)	وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا
217.	“Allâh’ı bırakıp da sana fayda veya zarar vermeyecek şeylere duâ etme!” (Yûnus, 106)	وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ
218.	“Ey Rabbim! Beni ve soyumdan gelecekleri, namazı devamlı kılanlardan eyle!” (İbrâhîm, 40)	رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي
219.	“Rabbimiz! Biz îmân ettik; öyle ise bizi affet; bize acı! Sen, merhametlilerin en iyisisin!” (el-Mü’minûn, 109)	رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ
220.	“Bağışla ve merhamet et Rabbim! Sen merhametlilerin en iyisisin.” (el-Mü’minûn, 118)	رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ
221.	“Rabbimiz! Bize gözümüzü aydınlatacak eşler ve zürriyetler bağışla ve bizi takvâ sahiplerine önder kıl!” (el-Furkân, 74)	رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا
222.	“Hastalandığım zaman bana şifa veren O (Allah)tır.” (eş-Şuarâ, 80)	وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ

223.	“Rabbim! Bana hikmet ver ve beni iyiler arasına kat!” (eş-Şuarâ, 83)	رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقْنَی بِالصَّالِحِیْنَ
224.	“Bana, sonra gelecekler içinde, iyilikle anılmak nasip eyle! Beni, Naîm cennetinin vârislerinden kıl!” (eş-Şuarâ, 84-85)	وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِی الْاٰخِرِیْنَ وَاجْعَلْنِی مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِیْمِ
225.	“Rabbim! Doğrusu kendime zulmettim (başıma iş açtım). Beni başışla!” (el-Kasas, 16)	رَبِّ اِنِّی ظَلَمْتُ نَفْسِی فَاغْفِرْ لِي
226.	“Rabbim! Doğrusu bana indireceğin her hayra (lütfuna) muhtâcım.” (el-Kasas, 24)	رَبِّ اِنِّی لِمَا اَنْزَلْتَ اِلَیَّ مِنْ خَیْرٍ فَقِیْرٌ
227.	“Şu fesatçılar gürûhuna karşı bana yardım eyle Rabbim!” (el-Ankebût, 30)	رَبِّ اَنْصُرْنِی عَلَی الْقَوْمِ الْمُفْسِدِیْنَ
228.	“İnsana bir zarar dokunduğu zaman bize yalvarır.” (ez-Zümer, 49)	فَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَاَنَا
229.	“Haydi, kâfirlerin hoşuna gitmese de Allâh’a, Allah için dindar ve ihlâşlı olarak duâ edin!” (el-Mü’min, 14)	فَادْعُوا اللّٰهَ مُخْلِصِیْنَ لَهُ الدِّیْنَ وَلَوْ كَرِهَ الْكٰفِرُوْنَ
230.	“Bana duâ edin, kabul edeyim.” (el-Mü’min, 60)	اُدْعُوْنِی اَسْتَجِبْ لَكُمْ
231.	“O dâima diridir; O’ndan başka hiçbir ilah yoktur. O halde dinde ihlâşlı ve samimi kişiler olarak O’na duâ edin!” (el-Mü’min, 65)	هُوَ الْحَیُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَدْعُوْهُ مُخْلِصِیْنَ لَهُ الدِّیْنَ
232.	“Rabbimiz! Ancak sana dayandık, sana yöneldik. Dönüş de ancak sanadır.” (el-Mümtehine, 4)	رَبَّنَا عَلَیْكَ تَوَكَّلْنَا وَ اِلَیْكَ اَنْبَاْنَا وَ اِلَیْكَ الْمَصِیْرُ
233.	“İnsanlara güzel söz söyleyiniz!” (el-Bakara, 83)	وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا
234.	“Kim iyi bir işe aracılık ederse onun da o işten bir nasibi olur.” (en-Nisâ, 85)	مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِیْبٌ مِنْهَا
235.	“Bu dünyada güzel davrananlara, güzel mükâfat vardır.” (en-Nahl, 30)	لِلَّذِیْنَ اَحْسَنُوْا فِیْ هٰذِهِ الدُّنْیَا حَسَنَةٌ
236.	“Kullarıma söyle, sözün en güzelini söylesinler!” (el-İsrâ, 53)	وَقُلْ لِعِبَادِیْ یَقُولُوا اَلّٰتِیْ هِیَ اَحْسَنُ
237.	“Her kim, Allâh’ın emir ve yasaklarına saygı gösterirse, bu, Rabbinin katında kendisi için daha hayırlıdır.” (el-Hac, 30)	ذٰلِكَ وَمَنْ یُعَظِّمْ حُرْمَاتِ اللّٰهِ فَهُوَ خَیْرٌ لّٰهُ عِنْدَ رَبِّهٖ
238.	“Her kim Allâh’ın hükümlerine saygı gösterirse, şüphesiz bu, kalplerin takvâsındandır.” (el-Hac, 32)	ذٰلِكَ وَمَنْ یُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللّٰهِ فَاتَّهَا مِنْ تَقْوٰی الْقُلُوْبِ
239.	“Bana verdiğiniz sözü yerine getirin ki, ben de size vâdettiklerimi vereyim. Yalnızca Ben’den korkun!” (el-Bakara, 40)	وَ اَوْفُوا بِعَهْدِیْ اَوْفِیْ بَعْدِكُمْ وَ اٰتٰی فَاَرْهَبُوْنَ
240.	“Ey îmân edenler! Akitleri(n gereğini) yerine getiriniz.” (el-Mâide, 1)	یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اَوْفُوا بِالْعُقُوْدِ
241.	“Allâh’a verdiğiniz sözü tutun!” (el-En’âm, 152)	وَ بَعْدِ اللّٰهِ اَوْفُوا
242.	“Allâh’ın ahdini az bir karşılığa değışmeyin!” (en-Nahl, 95)	وَلَا تَشْتَرُوْا بِعَهْدِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِیْلًا
243.	“Verdiğiniz sözü de yerine getirin. Çünkü verilen söz, sorumluluğu gerektirir.” (el-İsrâ, 34)	وَ اَوْفُوا بِالْعَهْدِ اِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُوْلًا
244.	“Câhillerden olmaktan Allâh’a sığınırım.” (el-Bakara, 67)	اَعُوْذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْجَاهِلِیْنَ
245.	“Hakkında bilgin bulunmayan şeyin ardına düşme!” (el-İsrâ, 36)	وَلَا تَقْفُ مَا لَیْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ
246.	“O (kâfirlere) karşı Allah sana yeter.” (el-Bakara, 137)	فَسَیَكْفِیْكَهُمُ اللّٰهُ
247.	“Kararımı verdiğin zaman da artık Allâh’a dayanıp güven!” (Âl-i İmrân, 159)	فَاِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَی اللّٰهِ
248.	“Fakat başarmam ancak Allâh’ın yardımı ile. Yalnız O’na dayandım ve yalnız O’na döneceğim.” (Hûd, 88)	وَمَا تَوْفِیْقِیْ اِلَّا بِاللّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ اِلَیْهِ اُنِیْبُ

249.	“Ölümsüz ve dâimâ diri olan Allâh’a güvenip dayan! O’nu hamd ile tesbih et!” (el-Furkân, 58)	وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ
250.	“Allâh’a güven! Vekîl olarak Allah yeter.” (el-Ahzâb, 3)	وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا
251.	“Kim Allâh’a güvenirse O, ona yeter.” (et-Talâk, 3)	وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ
252.	“Bazen bir şeyden hoşlanmazsınız, hâlbuki o şey sizin için bir hayırdır.” (el-Bakara, 216)	وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ
253.	“Bazen de bir şeyi seversiniz, hâlbuki o şey sizin için bir şerdir.” (el-Bakara, 216)	وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ
254.	“Sana gelen iyilik Allah’tandır. Başına gelen kötülük ise nefsendendir.” (en-Nisâ, 79)	مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ
255.	“De ki: Allâh’ın bizim için yazdığından başkası bize asla erişmez.” (et-Tevbe, 51)	قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا
256.	“Ben gam ve kederimi sadece Allâh’a arz ediyorum.” (Yûsuf, 86)	إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ
257.	“Allâh’ın dilemesine bağlamadıkça (inşallâh demedikçe) hiçbir şey için «Bunu yarın yapacağım» deme!” (el-Kehf, 23-24)	وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكَ غَدًا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ
258.	“İlâhımız, bir tek İlah’tır. Öyle ise, O’na teslim olun!” (el-Hac, 34)	قَالِ لَهُمْ إلهٌ وَاحِدٌ قُلَّةٌ أَسْلَمُوا
259.	“İyi davranışlar içinde kendini bütünüyle Allâh’a veren kimse, gerçekten en sağlam kulpa yapışmıştır.” (Lokmân, 22)	وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى
260.	“Allah kuluna kâfi değil midir?” (ez-Zümer, 36)	أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ
261.	“Rabbinize dönün, O’na teslim olun!” (ez-Zümer, 54)	وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ
262.	“Teslimiyet gösteren kimseler, işte onlar doğru yolu arayanlardır.” (el-Cinn, 14)	فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرُّوا رَشَدًا
263.	“Birbirinize karşı faziletle davranmayı elden bırakmayın!” (el-Bakara, 237)	وَلَا تَنسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ
264.	“Sen, kötülüğü en güzel bir tutumla sav!” (el-Mü’minûn, 96)	إِذْفَعِ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ
265.	“Kendileri zaruret içinde bulunsalar bile onları kendilerine tercih ederler.” (el-Haşr, 9)	وَيُؤْتِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ
266.	“Eğer sabreder ve günahlardan sakınırsanız, muhakkak ki bu, (yapılacak) işlerin en değerlisidir.” (Âl-i İmrân, 186)	وَإِنْ تَصَبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ
267.	“Sabretmeniz ise sizin için daha hayırlıdır.” (en-Nisâ, 25)	وَأَنْ تَصَبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ
268.	“Allah’tan yardım isteyin ve sabredin!” (el-A’raf, 128)	اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا
269.	“Sabret! Senin sabrın da ancak Allâh’ın yardımı ile dir.” (en-Nahl, 127)	وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ
270.	“Ancak sabredenlere, mükâfatları hesapsız ödenecektir.” (ez-Zümer, 10)	إِنَّمَا يُوفَى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ
271.	“Kim sabreder ve affederse şüphesiz bu hareketi, yapılmaya değer işlerdendir.” (eş-Şûrâ, 43)	وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ
272.	“Rabbinin hükmüne sabret! Çünkü sen gözlerimizin önündesin. Kalktığın zaman da Rabbinin hamd ile tesbih et!” (et-Tûr, 48)	وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ

273.	“Onların (müşriklerin) söylediklerine katlan ve onlardan güzellikle ayrıl!” (el-Müzzemmil, 10)	وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا
274.	“Rabbinin rızasına ermek için sabret!” (el-Müddessir, 7)	وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ
275.	“Allah size, mutlaka emânetleri ehli olanlara vermenizi emreder.” (en-Nisâ, 58)	إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا
276.	“Yine o (mü'minler) ki, emânetlerine ve ahidlerine riâyet ederler.” (el-Mü'minûn, 8)	وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ
277.	“(Allah), insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adâletle hükmetmenizi emreder.” (en-Nisâ, 58)	وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ
278.	“Eğer bir hususta anlaşmazlığa düşerseniz onu Allâh'a ve Rasûl'e götürün (onların talimatına göre halledin!)” (en-Nisâ, 59)	فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ
279.	“Eğer hüküm verirken, aralarında adâletle hükmet!” (el-Mâide, 42)	وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ
280.	“Ölçü ve tartıyı adâletle yapın!” (El-En'âm, 152)	وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ
281.	“Söz söylediğiniz zaman, yakınlarınız dahi olsa adâletli olun!” (el-En'âm, 152)	وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
282.	“De ki: Rabbin adâleti emretti.” (el-A'raf, 29)	قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ
283.	“Muhakkak ki Allah, adâleti, iyiliği, akrabaya yardım etmeyi emreder.” (en-Nahl, 90)	إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَائِي ذِي الْقُرْبَىٰ
284.	“Aranızda adaleti gerçekleştirmekle emrolundum.” (eş-Şûrâ, 15)	وَأْمَرْتُ لِعَدْلِ بَيْنِكُمْ
285.	“Bir kötülüğün cezası, ona denk bir kötülüktür.” (eş-Şûrâ, 40)	وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا
286.	“Sakın dengeyi bozmayın!” (er-Rahmân, 8)	أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ
287.	“Ölçüyü adaletle tutun ve eksik tartmayın!” (er-Rahmân, 9)	وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ
288.	“Eğer arayı düzeltir, gûnahtan sakınırsanız Allah şüphesiz çok bağışlayıcı ve merhamet edicidir.” (en-Nisâ, 129)	وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا
289.	“Kim temizlenirse o, kendi menfaatine temizlenmiş olur.” (Fâtır, 18)	وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ
290.	“Zengin olan (veli) iffetli olmaya çalışsın!” (en-Nisâ, 6)	وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ
291.	“O (mü'minler) ki, iffetlerini muhâfaza ederler.” (el-Mü'minûn, 5)	وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ
292.	“Evlerinizde oturun, eski câhiliye âdetinde olduğu gibi açılıp saçılmayın!” (el-Ahzâb, 33)	وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ
293.	“Bir toplum kendilerindeki özellikleri değiştirmeye kadar Allah, onlarda bulunamı değiştirmez.” (er-Ra'd, 11)	إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ
294.	“Şükredesiniz diye (Allah) size kulaklar, gözler ve kalpler verdi.” (en-Nahl, 78)	وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
295.	“Ey îmân edenler! Allah'tan korkun ve doğrularla beraber olun!” (et-Tevbe, 119)	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ
296.	“Ölçtüğünüz zaman tastamam ölçün ve doğru terazi ile tartın!” (el-İsrâ, 35)	وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ
297.	“Ey îmân edenler! Allah'tan korkun ve doğru söz söyleyin!” (el-Ahzâb, 70)	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا
298.	“Allâh'a ve peygamberlerine îmân edenler, (evet) işte onlar, sözü özü doğru olanlardır.” (el-Hadîd, 19)	وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ
299.	“Ey îmân edenler! Yapmayacağımız şeyleri niçin söylüyorsunuz?” (es-Saff, 2)	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ

300.	“Onlar size karşı dürüst davrandıkları müddetçe siz de onlara dürüst davranın.” (et-Tevbe, 7)	فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ
301.	“Emrolunduğun gibi dosdoğru ol.” (eş-Şûrâ, 15)	وَاسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتَ
302.	“(O peygamberler) Allah’tan korkarlar ve O’ndan başka kimseden korkmazlar.” (el-Ahzâb, 39)	وَيَخْشَوْنَ اللَّهَ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ
303.	“Eğer mü’min iseler Allah ve Rasûlünü râzı etmeleri daha doğrudur.” (et-Tevbe, 62)	وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ
304.	“Allâh’ın rahmetinden ümit kesmeyin!” (Yûsuf, 87)	وَلَا تَأْسُوا مِن رُّوحِ اللَّهِ
305.	“(Rasûlüm!) Sen af yolunu tut, iyiliği emret ve cahillerden yüz çevir.” (el-A’raf, 199)	خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ
306.	“Mü’minlere alçak gönüllü ol!” (el-Hicr, 88)	وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ
307.	“Yürüyüşünde tabii ol, sesini alçalt. Unutma ki, seslerin en çirkinini merkeplerin sesidir.” (Lokmân, 19)	وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْضُضْ مِّنْ صَوْتِكَ إِنْ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ
308.	“Şüphesiz kulak, göz ve gönül, bunların hepsi ondan sorumludur.” (el-İsrâ, 36)	إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا
309.	“Kim kötü bir işe aracılık ederse onun da ondan bir payı olur.” (en-Nisâ, 85)	وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا
310.	“Cimrilik ettikleri şey de kıyâmet gününde boyunlarına dolanacaktır.” (Âl-i İmrân, 180)	سَيَطُوقُونَ مَا بَخَلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
311.	“Yeryüzünde böbürlenerek dolaşma!” (el-İsrâ, 37)	وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا
312.	“Sakın gâfillerden olma!” (el-A’raf, 205)	وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ
313.	“İşte insanlardan bir çoğu, hakikaten âyetlerimizden gâfildirler.” (Yûnus, 92)	وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ
314.	“Ey îmân edenler! Mallarınız ve çocuklarınız sizi Allâh’ı anmaktan alıkoymasın.” (el-Münâfikûn, 9)	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ
315.	“Bir selâm ile selâmlandığımız zaman siz de ondan daha güzeli ile selâmlayın; yâhut aynı ile karşılık verin!” (en-Nisâ, 86)	وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا
316.	“(Âhîret için) azık hazırlayın! Bilin ki azığınız en hayırlısı takvâdır.” (el-Bakara, 197)	وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى
317.	“Her kim sözünü yerine getirir ve kötülükten sakınırsa, bilsin ki Allah sakınanları sever.” (Âl-i İmrân, 76)	مَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ وَاتَّقَى فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ
318.	“Ey îmân edenler! Allah’tan, O’na yaraşır şekilde korkun!” (Âl-i İmrân, 102)	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ
319.	“İyilik yapanlar ve takvâ sahibi olanlar için pek büyük bir mükâfat vardır.” (Âl-i İmrân, 172)	لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ
320.	“Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan Rabbinizden sakının.” (en-Nisâ, 1)	يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
321.	“İyilik ve (Allâh’ın yasaklarından) sakınma üzerinde yardımlaşın, günah ve düşmanlık üzerine yardımlaşmayın!” (el-Mâide, 2)	وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
322.	“Ey îmân edenler! Eğer Allah’tan korkarsanız O, size iyi ile kötüyü ayırt edecek bir anlayış verir.” (el-Enfâl, 29)	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا
323.	“Kim Allah’tan korkarsa, Allah ona işinde bir kolaylık verir.” (et-Talâk, 4)	وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا
324.	“Kim Allah’tan korkarsa Allah onun kötülüklerini örter ve onun mükâfatını arttırır.” (et-Talâk, 5)	وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفُرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا

325.	“Temizlenmek üzere malını hayra veren iyiler ondan (ateşten) uzak tutulur.” (el-Leyl, 17-18)	وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى
326.	“Bu dünya hayâtı, aldatma metândan başka bir şey değildir.” (Âl-i İmrân, 185)	وَمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ
327.	“Dünya hayâtı bir oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir.” (el-En’âm, 32)	وَمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ
328.	“Dünya hayâtının faydası âhiretin yanında pek azdır.” (et-Tevbe, 38)	فَمَا مَتَاعُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا فِي الْأَخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ
329.	“Her bir ecel, (değişmez bir şekilde) yazılmıştır.” (er-Ra’d, 38)	لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ
330.	“Hiçbir millet, ecelinin önüne geçemez, ve onu geciktiremez.” (el-Hicr, 5)	مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ
331.	“Servet ve oğullar, dünya hayâtının süsüdür.” (el-Kehf, 46)	الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا
332.	“Biz, senden önce de hiçbir beşere ebedilik vermedik.” (el-Enbiyâ, 34)	وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ
333.	“Dünyadan da nasibini unutma!” (el-Kasas, 77)	وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا
334.	“Biliniz ki, mallarınız ve çocuklarınız birer imtihân sebebidir.” (el-Enfâl, 28)	وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ
335.	“Bir deneme olarak sizi hayırla da, şerle de imtihân ederiz. Ve siz, ancak bize döndürüleceksiniz.” (el-Enbiyâ, 35)	وَتَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ
336.	“O ki, hanginizin daha güzel davranacağını sınamak için ölümü ve hayâtı yaratmıştır.” (el-Mülk, 2)	الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَوةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
337.	“Allâh’ın nimetini sayacak olsanız sayamazsınız.” (İbrâhîm, 34)	وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا
338.	“Göklerin ve yerin anahtarları O’nundur. Dilediğine rızık bol verir, dilediğinden de kısar.” (eş-Şûrâ, 12)	لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
339.	“Şeytanın adımlarını tâkip etmeyiniz!” (el-Bakara, 168)	وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُواتِ الشَّيْطَانِ
340.	“Fitne, adam öldürmekten daha büyük bir günahdır.” (el-Bakara, 217)	وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ
341.	“Allah, alım-satımı helâl, fâizi haram kılmıştır.” (el-Bakara, 275)	وَاحِلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا
342.	“Bir de şahitliği gizlemeyin, onu kim gizlerse, kesinlikle kalbi günahkâr olmuştur.” (el-Bakara, 283)	وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ أِثْمٌ قَلْبُهُ
343.	“Haksızlıkla yetimlerin mallarını yiyenler şüphesiz karınlarına ancak ateş tıkmış olurlar.” (en-Nisâ, 10)	إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا
344.	“Eğer yasaklandığımız büyük günahlardan kaçırırsanız, sizin küçük günahlarınızı örteriz ve sizi şerefli bir yere sokarız.” (en-Nisâ, 31)	إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلِكُمْ مَدْخَلًا كَرِيمًا
345.	“Kim bir mü’mini kasden öldürürse cezası, içinde ebediyen kalacağı cehennemdir.” (en-Nisâ, 93)	وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا
346.	“Hislerinize uyup adâletten sapmayın!” (en-Nisâ, 135)	فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَى أَنْ تَعْدُوا
347.	“Her kim bir canı kurtarırsa bütün insanları kurtarmış gibi olur.” (el-Mâide, 32)	وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا
348.	“Âyetlerimi az bir bedel karşılığında satmayın!” (el-Mâide, 44)	وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا

349.	“Kim Allâh’ın indirdiği (hükümler) ile hükmetmezse işte onlar kâfirlerin ta kendileridir.” (el-Mâide, 44)	وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ
350.	“Kim Allâh’ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar zâlimlerdir.” (el-Mâide, 45)	وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ
351.	“Kim Allâh’ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar fâsıklardır.” (el-Mâide, 47)	وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الفَاسِقُونَ
352.	“Ey îmân edenler! Allâh’ın size helâl kıldığı iyi ve temiz şeyleri (siz kendinize) haram kılmayın!”(el-Mâide, 87)	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ
353.	“Günahın açığını da gizlisini de bırakın!” (el-En’âm, 120)	وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ
354.	“Yeyin, için, fakat israf etmeyin!” (el-A’raf, 31)	وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا
355.	“(Allah) çirkin işleri, fenalık ve azgınlığı da yasaklar.” (en-Nahl, 90)	وَيَنْهَىٰ عَنِ الفَحْشَاءِ وَالمُنْكَرِ وَالبَغْيِ
356.	“Şüphesiz ki saçıp savuranlar şeytanın kardeşleridirler.” (el-İsrâ, 27)	إِنَّ المُبَدِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ
357.	“Zinâyâ yaklaşmayın! Zira o, bir hayâsızlıktır.” (el-İsrâ, 32)	وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً
358.	“Haklı bir sebep olmadıkça Allâh’ın muhterem kıldığı cana kıymayın.” (el-İsrâ, 33)	وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ
359.	“Yetimin malına yaklaşmayın!” (el-İsrâ, 34)	وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ
360.	“Yalan sözden sakının!” (el-Hac, 30)	وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ
361.	“O (gerçek mü’minler) ki, boş ve yararsız şeylerden yüz çevirirler.” (el-Mü’minûn, 3)	وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ
362.	“(Rasûlüm!) Mü’min erkeklere söyle gözlerini (harama) dikmesinler, ırzlarını da korusunlar.” (en-Nûr, 30)	قُلْ لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ
363.	“Mü’min kadınlara da söyle: Gözlerini (harama bakmaktan) korusunlar; namus ve iffetlerini esirgesinler!” (en-Nûr, 31)	وَقُلْ لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ
364.	“(O kullar), yalan yere şahitlik etmezler, boş sözlerle karşılaştıklarında vakar ile (oradan) geçip giderler.” (el-Furkân, 72)	وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا
365.	“Ölçüyü tastamam yapın, (insanların hakkını) eksik verenlerden olmayın!” (eş-Şuarâ, 181)	أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ
366.	“Allâh’a ortak koşma! Doğrusu şirk, büyük bir zulümdür.” (Lokmân, 13)	لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ
367.	“Küçümseyerek insanlardan yüz çevirme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme.” (Lokmân, 18)	وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا
368.	“Ey îmân edenler! Allâh’ın ve Rasûlünün önüne geçmeyin! Allah’tan korkun!” (el-Hucurât, 1)	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ
369.	“Kendi kendinizi ayıplamayın, birbirinizi kötü lakaplarla çağırmayın.” (el-Hucurât, 11)	وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ
370.	“Ey inananlar! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun.” (et-Tahrîm, 6)	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ
371.	“Sizden, hayra çağıran, iyiliği emredip kötülüğü meneden bir topluluk bulunsun.” (Âl-i İmrân, 104)	وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
372.	“Siz, insanların iyiliği için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz.” (Âl-i İmrân, 110)	كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ

373.	“Sen yine de öğüt ver! Çünkü öğüt mü'minlere fayda verir.” (ez-Zâriyât, 55)	وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ
374.	“(Cihaddan geri durarak) kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın. Yaptığımız işi güzel yapın! ” (el-Bakara, 195)	وَلَا تُلْفُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا
375.	“Nice az sayıda bir birlik Allâh'ın izniyle çok sayıdaki birliğe gâlip gelmiştir.” (el-Bakara, 249)	كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ
376.	“ İmân edenler Allah yolunda savaşırlar. ” (en-Nisâ, 76)	الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
377.	“Allah, mallarıyla ve canlarıyla mücâhid olanları derece itibariyle oturanların üzerine geçirdi.” (en-Nisâ, 95)	فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً
378.	“Allah yolunda hicret eden kimse yeryüzünde gidecek bir çok güzel yer ve bolluk (imkân) bulur.” (en-Nisâ, 100)	وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاعًا كَثِيرًا وَسَعَةً
379.	“ Düşmanlara karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet hazırlayın! ” (el-Enfâl, 60)	وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ
380.	“ Müşrikler nasıl sizinle topyekün savaşıyorlarsa siz de onlara karşı topyekün savaşın! ” (et-Tevbe, 36)	وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً
381.	“Allah mü'minlerden, mallarını ve canlarını, kendilerine (verilecek) cennet karşılığında satın almıştır.” (et-Tevbe, 111)	إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ
382.	“Allah, kendi yolunda kenetlenmiş bir yapı gibi saf bağlayarak savaşılanları sever.” (es-Saff, 4)	إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَانَهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ
383.	“ Rabbinin ordularını, kendisinden başkası bilmez. ” (el-Müddessir, 31)	وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ
384.	“Allah yolunda öldürülenlere sakın «ölüler» demeyin!” (el-Bakara, 154)	وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ
385.	“ Sulh (dâimâ) hayırlıdır. ” (en-Nisâ, 128)	وَالصُّلْحُ خَيْرٌ
386.	“ Eğer onlar barışa yanaşırlarsa sen de ona yaş ve Allâh'a tevekkül et! ” (el-Enfâl, 61)	وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
387.	“ Borçlu darda ise, eli genişleyinceye kadar ona mühlet verin! ” (el-Bakara, 280)	وَإِنْ كَانَ دُوْ عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَى مَيْسَرَةٍ
388.	“ Hep birlikte Allâh'ın ipine (İslâm'a) sımsıkı yapışın; parçalanmayın! ” (Âl-i İmrân, 103)	وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا
389.	“ Sizin dostunuz (velîiniz) ancak Allah'tır, Rasûlüdür, imân edenlerdir. ” (el-Mâide, 55)	إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
390.	“ Onların işleri, aralarında danışma iledir. ” (eş-Şûrâ, 38)	وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ
391.	“ Bir haksızlığa uğradıkları zaman, yardımlaşırlar. ” (eş-Şûrâ, 39)	وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ
392.	“ Mü'minler ancak kardeşlerdir. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin ve Allah'tan korkun ki esirgenesiniz. ” (el-Hucurât, 10)	إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
393.	“ Biz, insana, ana-babasına iyi davranmamızı tavsiye etmişizdir. ” (el-Ankebût, 8)	وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا
394.	“ Öyleyse yetimi sakın ezme! ” (ed-Duhâ, 9)	فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَفْهَرْ

395.	“El açıp isteyeniyi de sakın azarlama!” (ed-Duhâ, 10)	وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ
396.	“Dinlerine uymadıkça yahudiler de hıristiyanlar da asla senden râzı olmayacaklardır.” (el-Bakara, 120)	وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ
397.	“Mü’minler, mü’minleri bırakıp da kâfirleri dost edinmesin!” (Âl-i İmrân, 28)	لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
398.	“Ey îmân edenler! Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları dost edinmeyin!” (el-Mümtehine, 1)	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ
399.	“Mü’minlerde Allah muhabbeti, her şeyden daha şiddetlidir.” (el-Bakara, 165)	وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ
400.	“Mü’min erkeklerle mü’min kadınlar da birbirlerinin velileridir.” (et-Tevbe, 71)	وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ
401.	“Bilesiniz ki, Allâh’ın dostlarına korku yoktur; onlar üzülmeyecekler de.” (Yûnus, 62)	أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
402.	“Gerçekten mü’minler kurtuluşa ermiştir; Onlar ki, namazlarında huşû içindedirler.” (el-Mü’minûn, 1-2)	قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ
403.	“(Peygamberin) beraberinde bulunanlar kâfirlere karşı çetin, kendi aralarında merhametlidirler.” (el-Fetih, 29)	وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
404.	“Onların (mü’minlerin) nişanları yüzlerindeki secde izidir.” (el-Fetih, 29)	سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ
405.	“Onlar, kendi canları çekmesine rağmen yemeği yoksula, yetime ve esire yedirirler.” (el-İnsân, 8)	وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا
406.	“Allâh’a karşı takvâ sâhibi olun ki Allah size öğretsin.” (el-Bakara, 282)	وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيَعْلَمِكُمُ اللَّهُ
407.	“Her ilim sahibinin üstünde daha iyi bilen birisi vardır.” (Yûsuf, 76)	وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ
408.	“Eğer bilmiyorsanız bilenlerden sorunuz!” (el-Enbiyâ, 7)	فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
409.	“Kulları içinden ancak âlimler, Allah’tan (gereğince) korkar.” (Fâtır, 28)	إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ
410.	“(Rasûlüm!) De ki: Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?” (ez-Zümer, 9)	قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
411.	“Bilgi ancak Allâh’ın katındadır.” (el-Ahkâf, 23)	إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ
412.	“Allah sizden inananları ve kendilerine ilim verilenleri derecelerle yükseltir.” (el-Mücâdele, 11)	يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ
413.	“Her canlı şeyi sudan yarattık.” (el-Enbiyâ, 30)	وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ
414.	“O (Allah) ki, yarattığı her şeyi güzel yapmış ve ilk başta insanı çamurdan yaratmıştır.” (es-Secde, 7)	الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ
415.	“Sizi de annelerinizin karınlarında üç katlı karanlık içinde çeşitli safhalardan geçirerek yaratıyor.” (ez-Zümer, 6)	يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ
416.	“Doğrusu biz insanı en güzel biçimde yarattık.” (et-Tîn, 4)	لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ
417.	“Muhakkak ki gözler kör olmaz; lâkin göğüsler içindeki kalpler kör olur.” (el-Hac, 46)	فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبَ الَّتِي فِي الصُّدُورِ
418.	“Doğrusu insan çok zâlim, çok nankördür!” (İbrâhîm, 34)	إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ
419.	“Hevâ ve hevesini tanrı edinen kimseyi gördün mü?” (el-Câsiye, 23)	أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوِيَهُ

420.	“Arkadan çekiştirmeyi, yüze karşı eğlenmeyi âdet edinen herkesin vay haline!” (el-Hümeze, 1)	وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ
421.	“Mal toplayan ve onu sayıp duran kimse, malının kendisini ebedî kılacağı zanneder.” (el-Hümeze, 2-3)	الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ
422.	“Biz o kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmadık.” (el-En`âm, 38)	مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ
423.	“O'nun delillerinden biri de, gökleri ve yeri yaratması, lisanlarımızın ve renklerinizin farklı olmasıdır.” (er-Rûm, 22)	وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ السِّنِّتِكُمْ وَالْوَانِكُمْ
424.	“Yaratmaya başlayan, sonra onu tekrarlayan O'dur, ki bu, O'nun için pek kolaydır.” (er-Rûm, 27)	وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ
425.	“Göğü, yeri ve ikisi arasındakileri biz boş yere yaratmadık.” (Sâd, 27)	وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا
426.	“Doğrusu ancak akıl sahipleri hakkıyla düşünür.” (ez-Zümer, 9)	إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ
427.	“Biz gökleri, yeri ve bunlar arasında bulunanları, oyun ve eğlence olsun diye yaratmadık.” (ed- Duhân, 38)	وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِأَعْيُنٍ
428.	“Göklerde ve yerde inananlara nice deliller ve ibretler vardır.” (el-Câsiye, 3)	إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ
429.	“O, göklerde ve yerde ne varsa hepsini, kendi katından (bir lütfu olmak üzere) size boyun eğdirmiştir.” (el-Câsiye, 13)	وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ
430.	“Yeri de döşedik. (Bak) ne güzel döşeyiciyiz!” (ez-Zâriyât, 48)	وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ
431.	“Her şeyden de çift çift yarattık ki, düşünüp öğüt alalım.” (ez-Zâriyât, 49)	وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
432.	“Bitkiler ve ağaçlar secde ederler.” (er-Rahmân, 6)	وَالنَّجْمِ وَالشَّجَرِ يَسْجُدَانِ
433.	“Göğü Allah yükseltti ve mîzânı (dengeyi) O koydu.” (er-Rahmân, 7)	وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ
434.	“Şimdi bana, ektiğinizi haber verin. Onu siz mi bitiriyorsunuz, yoksa bitiren biz miyiz?” (el-Vâkıa, 63-64)	أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ
435.	“Ya içtiğiniz suya ne dersiniz? Buluttan onu siz mi indirdiniz, yoksa indiren biz miyiz?” (el-Vâkıa, 68-69)	أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ
436.	“Söyleyin şimdi bana, tutuşturmakta olduğunuz ateşi, onun ağacını siz mi yarattınız, yoksa yaratan biz miyiz?” (el-Vâkıa, 71-72)	أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ
437.	“Bilin ki Allah, ölümünden sonra yeryüzünü canlandırıyor.” (el-Hadîd, 17)	إِغْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
438.	“De ki: Suyunuz çekilirse, söyleyin bakalım, size kim bir akar su getirebilir?” (el-Mülk, 30)	قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ
439.	“Âhiret yurduna (oradaki hayâta) gelince, işte asıl hayat odur. Keşke bilmiş olsalardı!” (el-Ankebût, 64)	وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
440.	“Şüphesiz ki âhiret, gerçekten kalınacak yurttur.” (el-Mü`min, 39)	وَإِنَّ الْآخِرَةَ لَهِيَ دَارُ الْقَرَارِ
441.	“Ancak müslümanlar olarak can verin!” (Âl-i İmrân, 102)	وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ
442.	“Her canlı ölümü tadacaktır.” (Âl-i İmrân, 185)	كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ
443.	“Nerede olursanız olun ölüm size ulaşır; sarp ve sağlam kalelerde olsanız bile!” (en-Nisâ, 78)	أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَدْرِكَكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشِيدَةٍ

444.	“Kim Allâh’a kavuşmayı umuyorsa, bilsin ki Allâh’ın tâyin ettiği o vakit elbet gelecektir.” (el-Ankebût, 5)	مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ
445.	“Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilemez. Yine hiç kimse nerede öleceğini bilemez.” (Lokmân, 34)	وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ
446.	“Bir canlıya ömür verilmesi de, onun ömründen azaltılması da mutlaka bir kitaptadır.” (Fâtır, 11)	وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ
447.	“Allah dilerse sizi yok eder ve yerinize yeni bir halk getirir.” (Fâtır, 16)	إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ
448.	“Kimsenin kimse nâmına bir şey ödemeyeceği (kıyâmet) gününden korunun!” (el-Bakara, 123)	وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا
449.	“Ancak kıyâmet günü yaptıklarımızın karşılığı size tastamam verilecektir.” (Âl-i İmrân, 185)	وَأَنَّمَا تُؤْقُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
450.	“(Onlara) de ki: «Dünya menfaati önemsizdir, Allah’tan korkanlar için âhiret daha hayırlıdır.»” (en-Nisâ, 77)	قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى
451.	“Elbette sizi kıyâmet günü toplayacaktır, bunda asla şüphe yoktur.” (en-Nisâ, 87)	لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ
452.	“Allah onları (cezalandırmayı), korkudan gözlerin dışarı fırlayacağı bir güne erteliyor.” (İbrâhîm, 42)	إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ
453.	“Kıyâmetin kopması, göz açıp kapama gibi veya daha az bir zamandan ibarettir.” (en-Nahl, 77)	وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمَحٍ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ
454.	“Bu dünyada kör olan kimse âhirette de kördür; üstelik iyice yolunu şaşırmıştır.” (el-İsrâ, 72)	وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا
455.	“Sizi ondan (topraktan) yarattık; yine sizi oraya döndüreceğiz ve bir kez daha sizi ondan çıkaracağız.” (Tâhâ, 55)	مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى
456.	“Biz, kıyâmet günü için adâlet terazileri kurarız. Artık kimseye, hiçbir şekilde haksızlık edilmez.” (el-Enbiyâ, 47)	وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا
457.	“(Düşün o) günü ki, yazılı kâğıtların tomarını dürer gibi göğü toplayıp düreriz.” (el-Enbiyâ, 104)	يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ
458.	“Allah kıyâmet gününde, ihtilâf etmekte olduğunuz konulara dâir aranızda hüküm verecektir.” (el-Hac, 69)	اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ
459.	“O gün, ne mal fayda verir ne de evlât. Ancak Allâh’a kalb-i selîm (temiz bir kalp) ile gelenler (o günde fayda bulur).” (eş-Şuarâ, 88-89)	يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ
460.	“De ki: Bütün şefâat Allâh’ındır.” (ez-Zümer, 44)	قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا
461.	“Kıyâmet günü mutlaka gelecektir, bunda hiç şüphe yoktur.” (el-Mü’min, 59)	إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا
462.	“Bizim buyruğumuz, bir anlık bakış gibi, bir tek sözden başka bir şey değildir.” (el-Kamer, 50)	وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمَحٍ بِالْبَصَرِ
463.	“Yer yüzünde bulunan her canlı yok olacak.” (er-Rahmân, 26)	كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ
464.	“O gün insan, «Kaçacak yer neresi!» diyecektir.” (el-Kıyâmet, 10)	يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُ
465.	“O gün herkes, iyilik olarak yaptıklarını da kötülük olarak yaptıklarını da karşısında hazır bulur.” (Âl-i İmrân, 30)	تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ يَوْمٍ سُوءٍ
466.	“O gün nice yüzler vardır ki ağarır, nice yüzler de vardır ki kararır.” (Âl-i İmrân, 106)	يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ
467.	“Her bir ümmetten bir şâhit getirdiğimiz ve seni de onlara şâhit olarak gösterdiğimiz zaman halleri nice olacak!” (en-Nisâ, 42)	فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا

468.	“Elbette kendilerine peygamber gönderilen kimseleri de, gönderilen peygamberleri de mutlaka sorguya çekeceğiz.” (el-A`raf, 6)	فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ
469.	“O gün tartı haklıdır.” (el-A`raf, 8)	وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ
470.	“Kimin (sevap) tartıları ağır gelirse, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.” (el-A`raf, 8)	فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
471.	“Onun (Allâh'ın) izni olmadan hiç kimse şefaatçi olamaz.” (Yûnus, 3)	مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ
472.	“Kitabımı oku! Bugün sana hesap sorucu olarak kendi nefsin yeter.” (el-İsrâ, 14)	اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا
473.	“O gün her insan topluluğunu önderleri ile birlikte çağıracağız.” (el-İsrâ, 71)	يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ
474.	“İnsanların hesaba çekilecekleri (gün) yaklaştı. Hal böyle iken onlar, gaflet içinde yüz çevirdiler.” (el-Enbiyâ, 1)	اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ
475.	“Nezdimizde hakkı söyleyen bir kitap vardır ve onlar asla haksızlığa uğratılmazlar.” (el-Mü'minûn, 62)	وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
476.	“Allâh'ın huzurunda, kendisinin izin verdiği kimselerden başkasının şefâati fayda vermez.” (Sebe, 23)	وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ
477.	“O gün hiçbir kimse en ufak bir haksızlığa uğramaz. Siz orada ancak yaptıklarınızın karşılığını alırsınız.” (Yâsîn, 54)	فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْرَمُونَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
478.	“O gün onların ağızlarını mühürleriz; yaptıklarını bize elleri anlatır, ayakları da şahitlik eder.” (Yâsîn, 65)	الْيَوْمَ نَخِمْ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
479.	“De ki: Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyâmet günü hem kendilerini, hem de ailelerini ziyana sokanlardır.” (ez-Zümer, 15)	قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
480.	“(O gün) onlar için, Allah tarafından, hiç hesaba katmadıkları şeyler ortaya çıkmıştır.” (ez-Zümer, 47)	وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ
481.	“Herkes ne yaptıysa, karşılığı tastamam verilir. Allah, onların yaptıklarını en iyi bilendir.” (ez-Zümer, 70)	وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ
482.	“Bugün herkese kazandığının karşılığı verilir.” (el-Mü'min, 17)	الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ
483.	“Bugün haksızlık yoktur.” (el-Mü'min, 17)	لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ
484.	“Kim bir kötülük işlerse, onun kadar ceza görür.” (el-Mü'min, 40)	مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا
485.	“O gün zâlimlere, özür dilemeleri hiçbir fayda sağlamaz. Artık lânet de onlarındır, kötü yurt da onlarındır!” (el-Mü'min, 52)	يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ وَهُمْ اللَّعْنَةُ وَهُمْ سُوءُ الدَّارِ
486.	“O gün, Allâh'a karşı gelmekten sakınanlar dışında, dost olanlar (bile) birbirlerine düşman kesilirler.” (ez-Zuhrûf, 67)	الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ
487.	“Bu, yüzünüze karşı gerçeği söyleyen kitabımızdır.” (el-Câsiye, 29)	هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ
488.	“Herkes yaptıklarına göre dereceler vardır.” (el-Ahkâf, 19)	وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا
489.	“Herkes kazandıklarına karşı bir rehindir.” (et-Tûr, 21)	كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ
490.	“Yaptıkları her şey kitaplarda (amel defterlerinde) mevcuttur. Küçük büyük her şey satır satır yazılmıştır.” (el-Kamer, 52-53)	وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَقَرٌّ
491.	“Allah o gün peygamberi ve onunla birlikte îmân edenleri utandırmayacaktır.” (et-Tahrîm, 8)	يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
492.	“(Ey insanlar!) O gün (hesap için) huzura alınırsınız; size ait hiçbir sır gizli kalmaz.” (el-Hâkka, 18)	يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ
493.	“O gün varıp durulacak yer, sadece Rabbinin huzurudur.” (el-Kıyâmet, 12)	إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ

494.	“O gün kişi önceden yaptıklarına bakacak ve inkârcı kişi: «Keşke toprak olsaydım!» diyecektir.” (en-Nebe’, 40)	يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا
495.	“O gün bir takım yüzler parlak, güleç ve sevinçlidir.” (Abese, 38-39)	وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ صَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ
496.	“Kimin kitabı sağından verilirse, kolay bir hesapla hesaba çekilecek; ve sevinçli olarak ailesine dönecektir.” (el-İnşikâk, 7-9)	فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَسَوْفَ يُحَاسِبُ حِسَابًا يَسِيرًا وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا
497.	“Kim zerre miktarı hayır yapmışsa onu görür. Kim de zerre miktarı şer işlemişse onu görür.” (ez-Zilzâl, 7-8)	فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ
498.	“O gün kimin tartılan ameli ağır gelirse işte o, hoşnut edici bir yaşayış içinde olur.” (el-Kâri’a, 6-7)	فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ
499.	“Ameli hafif olana gelince, işte onun anası (yeri, yurdu) Hâviye’ dir. Nedir o (Hâviye) bilir misin? Kızgın ateş!” (el-Kâri’a, 8-11)	وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ تَارُ حَامِيَةٌ
500.	“Nihâyet o gün (dünyada yararlandığınız) nimetlerden elbette ve elbette hesaba çekileceksiniz.” (et-Tekâsür, 8)	ثُمَّ لَتَسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ
501.	“İmân edip sâlih ameller işleyenlere, altlarından ırmaklar akan cennetler olduğunu müjdele!” (el-Bakara, 25)	وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
502.	“Rabbinizin bağına ve takvâ sahipleri için hazırlanmış olup genişliği gökler ve yer kadar olan cennete koşun!” (Âl-i İmrân, 133)	وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ
503.	“Kim cehennemden uzaklaştırılıp cennete konursa o, gerçekten kurtuluşa ermiştir.” (Âl-i İmrân, 185)	فَمَنْ رُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ
504.	“İyi kişiler için Allah katındaki (nimetler) daha hayırlıdır.” (Âl-i İmrân, 198)	وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ
505.	“Müttakî olanlar için âhiret yurdu muhakkak ki daha hayırlıdır.” (el-En’âm, 32)	وَلِلَّذِينَ آخَرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ
506.	“Kim (Allâh’ın huzuruna) iyilikle gelirse ona getirdiğinin on katı vardır.” (el-En’âm, 160)	مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مِثَالِهَا
507.	“Büyük mükâfat Allâh’ın katındadır.” (el-Enfâl, 28)	وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ
508.	“Allâh’ın rızası hepsinden (bütün nimetlerden) büyüktür.” (et-Tevbe, 72)	وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ
509.	“İmân edenlere, Rableri katında onlar için yüksek bir doğruluk makamı olduğunu müjdele!” (Yûnus, 2)	وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ
510.	“Onların duâlarının sonu da şudur: Hamd, âlemlerin Rabbi Allâh’a mahsustur.” (Yûnus, 10)	وَأَحْرُ دَعْوَاهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
511.	“Allah kullarını esenlik yurduna çağırıyor.” (Yûnus, 25)	وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ
512.	“Güzel davrananlara daha güzel karşılık, bir de fazlası vardır.” (Yûnus, 26)	لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ
513.	“İmân edip de (kötülüklerden) sakınanlar için âhiret mükâfatı daha hayırlıdır.” (Yûsuf, 57)	وَلَا جُرْ الْآخِرَةَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ
514.	“(Melekler:) Sabrettiğinize karşılık size selâm olsun! Dünya yurdunun sonu (cennet) ne güzeldir! (derler).” (er-Ra’d, 24)	سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَىٰ الدَّارِ

515.	“O cennetin hem yiyecekleri hem de gölgesi dâimîdir.” (er-Ra’d, 35)	أَكُلُّهَا دَائِمًا وَظِلُّهَا
516.	“Onlara orada (cennette) hiçbir yorgunluk gelmeyecek ve onlar, oradan çıkarılmayacaklardır.” (el-Hicr, 48)	لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا تَصَبُّ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ
517.	“Sizin yanınızdaki (dünya malı) tükenir, Allah katındakiler ise bâkidir.” (en-Nahl, 96)	مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ
518.	“Kurtuluş, hidâyete uyanlarındır.” (Tâhâ, 47)	وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ
519.	“Kim de iyi davranışlarda bulunmuş bir mü’min olarak O’na varırsa, üstün dereceler işte sırf bunlar içindir.” (Tâhâ, 75)	وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ
520.	“O gün cennetliklerin kalacakları yer çok huzurlu ve dinlenecekleri yer pek güzeldir.” (el-Furkân, 24)	أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا
521.	“Kim iyilikle (ilâhî huzura) gelirse, ona daha iyisi verilir. Ve onlar o gün korkudan emin kalırlar.” (en-Neml, 89)	مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَرَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ
522.	“Allah katında olanlar, daha hayırlı ve daha kalıcıdır. Hala buna aklınız ermeyecek mi?” (el-Kasas, 60)	وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
523.	“Allâh’ın sana verdiğiinden (O’ nun yolunda harcayarak) âhîret yurdunu iste!” (el-Kasas, 77)	وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ
524.	“İşte âhîret yurdu! Biz onu yeryüzünde böbürlenmeyi ve bozgunculuğu arzulamayan kimselere veririz.” (el-Kasas, 83)	تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا
525.	“Şüphesiz, îmân edip de güzel davranışlarda bulunanlar için nimetleri bol cennetler vardır.” (Lokmân, 8)	إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ
526.	“Bizden hüznü gideren Allâh’a hamdolsun. Doğrusu Rabbimiz çok bağışlayan, çok nimet verendir.” (Fâtır, 34)	الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ
527.	“Onda (cenet şarabında) ne sersemletme vardır ne de onunla sarhoş olurlar.” (es-Sâffât, 47)	لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ
528.	“Rablerine karşı gelmekten sakınanlar, bölük bölük cennete sevk edilir.” (ez-Zümer, 73)	وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا
529.	“Îmân edip iyi işler yapanlar cennet bahçelerindedirler.” (eş-Şûrâ, 22)	وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ
530.	“Âhîret (te cennet), Rabbinin katında, Allâh’ın azabından sakımp rahmetine sığınanlara mahsustur.” (ez-Zuhrûf, 35)	وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ
531.	“Müttakîler, hakikaten güvenilir bir makamdadırlar. Bahçelerde ve pınar başlarındadırlar.” (ed-Duhân, 51-52)	إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
532.	“İnanıp iyi işler yapanlara gelince, Rableri onları rahmetine kabul eder.” (el-Câsiye, 30)	فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ
533.	“Cennet de takvâ sahiplerine yaklaştırılır; (onlardan) uzakta olmayacaktır.” (Kâf, 31)	وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ
534.	“Rabbinin huzurunda durmaktan korkan kimselere iki cennet vardır.” (er-Rahmân, 46)	وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ
535.	“Orada boş bir söz ve günaha sokan bir laf işitmezler. Söylenen, yalnızca «selâm, selâm»dır.” (el-Vâkıa, 25-26)	لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا
536.	“(Ölen kişi Allâh’a) yakın olanlardan ise, ona rahatlık, güzel rızık ve Naîm cenneti vardır.” (el-Vâkıa, 88-89)	فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ
537.	“Âhîrette çetin bir azap vardır. Yine orada Allâh’ın mağfireti ve rızası vardır.” (el-Hadîd, 20)	وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ
538.	“Yüzler vardır ki, o gün ışıl ışıl parılayacaktır. Rablerine bakacaklardır (O’nu görecektir).” (el-Kiyâmet, 22-23)	وُجُوهُ يَوْمَئِذٍ نَاصِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ

539.	“Rabbinin makamından korkan ve nefsinin kötü arzularından uzaklaştıran için ise şüphesiz cennet yegâne barınaktır.” (en-Nâziât, 40-41)	وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ
540.	“İyiler muhakkak (cennette) nimetler içindedirler.” (el-İnfitâr, 13)	إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ
541.	“Yakıtı insan ve taş olan cehennem ateşinden sakımn!” (el-Bakara, 24)	فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ
542.	“Şüphesiz âyetlerimizi inkâr edenleri gün gelecek bir ateşe sokacağız.” (en-Nisâ, 56)	إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا
543.	“Şüphesiz Allah, kâfirler için alçaltıcı bir azap hazırlamıştır.” (en-Nisâ, 102)	إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا
544.	“Elbette Allah, münâfıkları ve kâfirleri cehennemde bir araya getirecektir.” (en-Nisâ, 140)	إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا
545.	“Kim kötülükle gelirse o sadece getirdiğinin dengiyle cezalandırılır. Onlar haksızlığa uğratılmazlar.” (el-En’âm, 160)	وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
546.	“Cehennem, kâfirleri mutlaka kuşatacaktır.” (et-Tevbe, 49)	وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ
547.	“Artık kazanmakta olduklarımızın cezası olarak az gülsünler, çok ağlasınlar!” (et-Tevbe, 82)	فَلْيُضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
548.	“İçinizden, oraya (cehenneme) uğramayacak hiçbir kimse yoktur. Bu, Rabbin için kesinleşmiş bir hükümdür.” (Meryem, 71)	وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا
549.	“(Rablerinin huzuruna) kötülükle gelen kimseler ise yüzükoyun cehenneme atılırlar.” (en-Neml, 90)	وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ
550.	“Doğrusu Allâh’ın yolundan sapanlara, hesap gününü unutmalarına karşılık çetin bir azap vardır.” (Sâd, 26)	إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ
551.	“O küfredenler, bölük hâlinde cehenneme sürülür.” (ez-Zümer, 71)	وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا
552.	“Kim Allâh’a ve Rasûlüne îmân etmezse bilsin ki biz, kâfirler için çılgın bir ateş hazırlamışızdır.” (el-Fetih, 13)	وَمَنْ لَمْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا
553.	“Doğrusu onlar, o azabı (ihtimalden) uzak görüyorlar. Biz ise onu yakın görmekteyiz.” (el-Me’âric, 6-7)	إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا وَتَرَاهُ قَرِيبًا
554.	“Bu (cehennem), insanlık için ancak bir ibrettir.” (el-Müddessir, 31)	وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْبَشَرِ
555.	“Azana ve dünya hayâtını âhirete tercih edene, şüphesiz cehennem tek barınaktır.” (en-Nâziât, 37-39)	فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ